

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Севлиево, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Христо Н. Христов

при участието на секретаря **СТАНИСЛАВА М. ЦОНЕВА**
като разглежда докладваното от Христо Н. Христов Гражданско дело №
20214230100003 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 342, ал. 2 вр. чл. 347 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2 ЗЗД, вр. чл. 345 ТЗ и чл. 92, ал. 1 ЗЗД, по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК.

Постъпила е искова молба от „Амиго Лизинг“ ЕАД, със седалище и адрес на управление в гр. Белоградчик, ул. "Алеко Константинов" № 5, с ЕИК 204695366, представлявано от И.Е.П. - изпълнителен директор срещу Ш. Ш. Х., с ЕГН *****, от град *****.

Ищеца твърди, че бил сключен на 03.08.2018 г. между „Амиго Лизинг“ ЕАД в качеството на лизингодател и Ш. Ш. Х. в качеството на лизингополучател Договор за финансов лизинг № 16000494/00001. В изпълнение на задълженията си лизингодателят предал на ответника - лизингополучател лек автомобил марка и модел „Тойота Авенсис“, собственост на лизингодателя. Лизингодателя предоставил на лизингополучателя, лизинговия обект, за възмездно ползване при заплащане на месечни лизингови вноски и други дължими суми предвидени в Договорът за финансов лизинг и Общите условия и погасителен план. По силата на лизинговия договор лизингополучателят се задължил да изплаща гореописания автомобил на 60 лизингови вноски, съгласно погасителен план, неразделна част от договора, в който били посочени стойността на лизинговите вноски и падежа на всяка от тях. Ответника не изпълнявал задълженията си по договора. Ищеца поиска издаване на заповед за изпълнение срещу ответника за дължимите суми и такава му била издадена, като същата била връчена при условията на чл. 47 ГПК, поради което съдът указал на ищеца да предяви иск за вземанията си. Предвид това ищеца твърди, че ответника му дължи и иска да бъде признато за установено, че същият му дължи следните суми: сумата 1 547,28 лева, представляваща обща сума за неплатени лизингови вноски, договорна

лихва върху лизингови вноски и вноски за разсрочено плащане на застраховка „КАСКО на МПС" по застрахователна полица „КАСКО на МПС", включваща: 586,79 лева, представляваща неплатени главници на лизингови вноски, 692,74 лева, представляваща договорна лихва върху главниците на лизинговите вноски, 267,75 лева, представляваща вноски за разсрочено плащане на застраховка „КАСКО на МПС" по застрахователна полица „КАСКО на МПС"; сумата 157,04 лева, представляваща застрахователни премии по застраховка Гражданска отговорност; сумата 102,85 лева, представляваща данък ПС за 2020 г.; сумата от 1 287,45 лева, представляваща дължимо ДДС поради разваляне на договора съгласно т. 12 от договора за лизинг и сумата 1 170,00 лева, представляваща неустойка. Претендира разноски.

В едномесечен срок от връчване на препис от исковата молба с доказателствата, ответника е подал писмен отговор, чрез назначеният му особен представител. В отговора особеният представител заявява, че оспорва исковете като неоснователни. При предсрочно прекратяване на договора за лизинг в двете му разновидности / оперативен и финансов/ и връщане на лизинговата вещ включително поради неизпълнение на задължението на лизинговите вноски, всяка от страните се освобождавала от бъдещите си основни задължения по лизинговия договор, като в този смисъл била и посочена от ответника съдебна практика. Предвид разпоредбата на чл. 87 ЗЗД кредиторът можел да развали договора, като даде на длъжника подходящ срок за изпълнение, с предупреждение, че след изтичане на срока ще смята договора за развален. Предупреждението в този случай следвало да бъде направено писмено, като по делото липсвали представени доказателства за това. Липсвала отправена покана до длъжника за изпълнение, поради което договорът не е бил прекратен по изискуемия в закона ред. В нарушение от страна на лизингодателя не били спазени и условия вписани в договора за финансов лизинг, а именно т. 12 - при просрочие на вноските лизингодателя изпращал писмено уведомление до лизингополучателя с указан седем дневен срок за изпълнение, както и изисквало от лизингополучателя връщане на фактическото държане на имуществото в срок от три календарни дни от датата на разваляне на договора.

В съдебно заседание ищеца, не се явява и не се представлява. В докладвана писмена молба поддържа исковата молба по съображенията в същата.

В съдебно заседание ответника, чрез назначеният му особен представител, поддържа отговора по съображенията в същия.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Установява се от съвкупната преценка на договор за финансов лизинг № 16000494/00001 от 03.08.2018 г., погасителен план, приемо-предавателен протокол, Общи условия към Договора за финансов лизинг, фактури и сметки, застрахователни полици, платежни документи за заплатени застрахователни премии, опис и платежно за заплатен пътен данък, както и протокол за приемане и предаване на превозно средство, че е бил сключен на 03.08.2018 г. между "Амиго лизинг" ЕАД, като лизингодател и Ш. Ш. Х., като

лизингополучател, договор за финансов лизинг с № 16000494/00001. Предмет на договора било предоставянето на лизинг на МПС марка и модел „*****“, рама ***** , собственост на "Амиго лизинг" ЕАД. По силата на този договор, „Амиго лизинг" ЕАД в качеството на лизингодател предоставило на Ш. Ш. Х., в качеството на лизингополучател, лизинговия обект, за възмездно ползване при заплащане на месечни лизингови вноски и други дължими суми предвидени в договора за финансов лизинг и приложените към него Общи условия и погасителен план. По силата на лизинговия договор лизингополучателят се задължил да изплаща гореописания автомобил на 60 лизингови вноски, съгласно погасителен план, неразделна част от договора, в който били посочени стойността на лизинговите вноски и падежа им. Съгласно т. 7 от договора за финансов лизинг в случай на забава на плащането лизингова вноска с повече от 5 /пет/ дни лизингополучателят дължал неустойка в размер на законната лихва за забава върху неплатената сума, дължима за периода на забавата, изчислена от датата, на която сумата първоначално станала изискуема. Съгласно т. 10.2 от договора за финансов лизинг активът следвало да има застрахователно покритие за целия срок на договора при условията на полица „КАСКО на МПС" и разсрочено заплащане на премията на вноски, дължими заедно с всяка лизингова вноска, съгласно погасителния план. Съгласно т. 12 от договора за финансов лизинг, при просрочие на вноските лизингодателя, има право да развали договора с писмено уведомление, без да дава допълнителен срок за изпълнение или след изпращане на писмено уведомление до лизингополучателя с указан седем дневен срок за изпълнение, както и да изиска от лизингополучателя връщане на фактическото държане на имуществото в срок от три календарни дни от датата на разваляне на договора. Съгласно т. 13.1. от ОБЩИ УСЛОВИЯ на „Амиго лизинг" ЕАД, лизингодателят, в качеството си на собственик, застраховал имуществото в посочена от него и приемлива за лизингополучателя компания. С протокол за приемане и предаване на превозно средство представител на ответника предал процесното МПС на представител на ищеца, като протокола бил получен от ищеца на 03.11.2020 г..

От приложеното ч. гр. д. № 1229/2020 г. по описа на Районен съд - Севлиево се установява, че „Амиго лизинг" ЕАД е подало заявление за издаване на заповед за изпълнение, по което е образувано посоченото ч. гр. д. в Районен съд - Севлиево и е издадена срещу Ш. Ш. Х., заповед № 260173/03.11.2020 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК за сумите: сумата 4264,62 лева, представляваща обща сума за неплатени лизингови вноски, вноски за разсрочено плащане на застраховка „КАСКО на МПС" по застрахователна полица „КАСКО на МПС", застрахователни премии по застраховка Гражданска отговорност; данък ПС за 2020 г.; дължимо ДДС поради разваляне на договора съгласно т. 12 от договора за лизинг и неустойка; ведно със законната лихва върху главницата, считано от 03.11.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата 85,30 лв. - разноски за заплатена държавна такса. Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника Ш. Ш. Х. по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК и последният не е намерен нито на адреса по заявлението нито на постоянния или на настоящия си адрес, включително след

залепване на уведомление, в изпълнение на указанията на Районен съд – Севлиево, в законоустановения срок е била предявена и исковата молба по настоящото дело.

Установява се от заключението на вещото лице по съдебно - счетоводната експертиза и от изслушването на същото в съдебно заседание следното: размера на дължимите към момента на депозиране на заявлението за издаване на заповед по чл. 410 от ГПК и към датата на предявяване на исковата молба лизингови вноски и всички други дължими суми по процесния договор за финансов лизинг са следните: неплатени лизингови вноски 1547,28 лв.; неплатени застрахователни премии 157,04 лв.; неплатен данък ПС за 2020 г. 102,85 лв.; неплатен ДДС 1287,45 лв.; неустойка в размер на 15% от доставната цена по договора за финансов лизинг 1170,00 лв. или всичко: 4264,62 лв..

При така установените обстоятелства съдът прие следното от правна страна:

Уважаването на предявените установителни искове, с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 342, ал. 2 вр. чл. 347 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2 ЗЗД, вр. чл. 345 ТЗ и чл. 92, ал. 1 ЗЗД, по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, предполага установяването от ищеца на следните предпоставки: основаниято, размера и изискуемостта на претендираните вземания, т. е. съществуването и валидността на описания в исковата молба договор между ищеца и ответника със съществените им елементи (предмет и цена), изпълнението на задълженията на ищеца по договора, включително предоставяне на твърдените услуги и предаване на лизинговата вещ, приемането на вещта от лизингополучателя, твърдяната неустойчива клауза в договора, настъпване на предвидените в неустойчивата клауза обстоятелства, обуславящи дължимост на уговорената сума в клаузата. В тежест на ответника е да докаже положителните факти, на които основава доводите и възраженията си.

Установи се от съвкупната преценка на договор за финансов лизинг № 16000494/00001 от 03.08.2018 г., погасителен план, приемо-предавателен протокол, Общи условия към Договора за финансов лизинг, фактури и сметки, застрахователни полици, платежни документи за заплатени застрахователни премии, опис и платежно за заплатен пътен данък, както и протокол за приемане и предаване на превозно средство, и от заключението на вещото лице по съдебно - счетоводната експертиза, че е бил сключен на 03.08.2018 г. между "Амиго лизинг" ЕАД, като лизингодател и Ш. Ш. Х., като лизингополучател, договор за финансов лизинг с № 16000494/00001. Предмет на договора било предоставянето на лизинг на МПС марка и модел „*****", рама *****", собственост на "Амиго лизинг" ЕАД. По силата на този договор, „Амиго лизинг" ЕАД в качеството на лизингодател е предоставило на Ш. Ш. Х., в качеството на лизингополучател, лизинговия обект, за възмездно ползване при заплащане на месечни лизингови вноски и други дължими суми предвидени в договорът за финансов лизинг и приложените към него Общи условия и погасителен план. По силата на лизинговия договор лизингополучателят се задължил да изплаща гореописания автомобил на 60 лизингови вноски, съгласно

погасителен план, неразделна част от договора, в който били посочени стойността на лизинговите вноски и падежа им. Съгласно т. 7 от договора за финансов лизинг в случай на забава на плащането лизингова вноска с повече от 5 /пет/ дни лизингополучателят дължал неустойка в размер на законната лихва за забава върху неплатената сума, дължима за периода на забавата, изчислена от датата, на която сумата първоначално станала изискуема. Съгласно т. 10.2 от договора за финансов лизинг активът следвало да има застрахователно покритие за целия срок на договора при условията на полица „КАСКО на МПС" и разсрочено заплащане на премията на вноски, дължими заедно с всяка лизингова вноска, съгласно погасителния план. Съгласно т. 12 от договора за финансов лизинг, при просрочие на вноските лизингодателя, има право да развали договора с писмено уведомление, без да дава допълнителен срок за изпълнение или след изпращане на писмено уведомление до лизингополучателя с указан седем дневен срок за изпълнение, както и да изиска от лизингополучателя връщане на фактическото държане на имуществото в срок от три календарни дни от датата на разваляне на договора. Съгласно т. 13.1. от ОБЩИ УСЛОВИЯ на „Амиго лизинг" ЕАД, лизингодателят, в качеството си на собственик, застраховал имуществото в посочена от него и приемлива за лизингополучателя компания. С протокол за приемане и предаване на превозно средство представител на ответника предал процесното МПС на представител на ищеца, като протокола бил получен от ищеца на 03.11.2020 г. Лизингополучателя не е изпълнил задълженията си за заплащане на начислените вземания, произтичащи от договора за лизинг, като общият размер на неплатените задължения е: неплатени лизингови вноски 1547,28 лв.; неплатени застрахователни премии 157,04 лв.; неплатен данък ПС за 2020 г. 102,85 лв.; неплатен ДДС 1287,45 лв.; неустойка в размер на 15% от доставната цена по договора за финансов лизинг 1170,00 лв. или всичко: 4264,62 лв.. С оглед изложеното установиха се предпоставките за уважаване на предявените искове: основанието, размера и изискуемостта на претендираните вземания, т. е. съществуването и валидността на описания в исковата молба договор между ищеца и ответника със съществени им елементи (предмет и цена), изпълнението на задълженията на ищеца по договора, включително предоставяне на твърдените услуги и предаване на лизинговата вещ, приемането на вещта от лизингополучателя, твърдяната неустойчна клауза в договора, настъпване на предвидените в неустойчната клауза обстоятелства, обуславящи дължимост на уговорената сума в клаузата.

Неоснователни са възраженията на особения представител на ответника, че не се дължат процесните суми поради предсрочното прекратяване на договора за лизинг и връщане на лизинговата вещ, освобождаващо ответника от бъдещите му задължения, както и, че предвид разпоредбата на чл. 87 ЗЗД кредиторът може да развали договора, само като даде на длъжника подходящ срок за изпълнение, с предупреждение, че след изтичане на срока ще смята договора за развален, като в същия смисъл се сочи и т. 12 от договора за финансов лизинг, съобразно която при просрочие на вноските лизингодателя изпращал писмено уведомление до лизингополучателя с указан седем дневен срок за изпълнение. В конкретния случай от представен по делото протокол за приемане и предаване на превозно средство, е видно, че процесното МПС е върнато на представител на ответника от

представител на ищеца, като няма данни протокола да предхожда посочената от ищеца дата - 03.11.2020 г., като процесните вземания са начислени преди тази дата, поради което същите не са бъдещи и цитираната в отговора съдебна практика е неприложима. Предвиденото в т. 12 от договора за финансов лизинг, че при просрочие на вноските лизингодателя може да изпрати писмено уведомление до лизингополучателя с указан седем дневен срок за изпълнение е просто една възможност за лизингодателя, предвид уговореното в същата точка разваляне на договора, без даване на допълнителен срок за изпълнение. Разваляне на договора очевидно е настъпило, предвид предаването на процесното МПС на представител на ищеца, съгласно протокола за приемане и предаване на превозно средство.

С оглед изложеното, предвид и възприетите в заключението на вещото лице по съдебно – счетоводната експертиза размери на задълженията на ответника, установи се основателност на предявените искове, поради което същите следва да се уважат.

Относно разноските, предвид уважаването на исковете, съдът намира, че на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът дължи на ищеца направените по делото разноски. С оглед направеното искане и изхода на делото, на ищеца следва да се присъдят разноски, в общ размер на сумата от 930,46 лева, за заплатена държавна такса, за заплатено възнаграждение за особения представител на ответника, за заплатено възнаграждение за вещо лице и за адвокатско възнаграждение за представителство от юрисконсулт на ответника. С оглед уважаването на исковете за сумите, за които заявлението по заповедното производство е уважено, съдът намери, че не следва да се изменят дължимите, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, разноски за заплатена държавна такса.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 342, ал. 2 вр. чл. 347 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2 ЗЗД, вр. чл. 345 ТЗ и чл. 92, ал. 1 ЗЗД, че в полза на „АМИГО ЛИЗИНГ“ ЕАД, с ЕИК 204695366, със седалище и адрес на управление в гр. Белоградчик, ул. "Алеко Константинов" 5, представлявано от И.Е.П. - изпълнителен директор, съществуват парични вземания за следните суми: неплатени лизингови вноски по договор за финансов лизинг № 16000494/00001 от 03.08.2018 г. - 1547,28 лева; неплатени застрахователни премии - 157,04 лева; неплатен данък ПС за 2020 г. - 102,85 лева; неплатен ДДС - 1287,45 лева; неустойка в размер на 15% от доставната цена по договора за финансов лизинг - 1170,00 лева; ведно със законната лихва върху претендираната главница от датата на подаване на заявлението - 03.11.2020 г., към длъжника Ш. Ш. Х., с ЕГН *****, от град *****, за които вземания е издадена заповед № 260173/03.11.2020 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 1229/2020 г. по описа на Районен съд - Севлиево.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, Ш. Ш. Х., с ЕГН *****, от град ***** да заплати на „АМИГО ЛИЗИНГ“ ЕАД, с ЕИК 204695366, със седалище и адрес на управление в гр. Белоградчик, ул. "Алеко Константинов" 5, представлявано от И.Е.П. - изпълнителен директор, направените по гр. д. № 3/2021 г. по описа на Районен съд – Севлиево разноси в размер на сумата от 930,46 лева.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, Ш. Ш. Х., с ЕГН *****, от град ***** да заплати на „АМИГО ЛИЗИНГ“ ЕАД, с ЕИК 204695366, със седалище и адрес на управление в гр. Белоградчик, ул. "Алеко Константинов" 5, представлявано от И.Е.П. - изпълнителен директор, направени по ч. гр. д. № 1229/2020 г. по описа на Районен съд - Севлиево разноси в размер на: сумата 85,30 лева - разноси за заплатена държавна такса.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Габровския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____